

ھەر ئۇششەۋە بە دلم پەيگەرەم بۇ دروستكردیت

(بۇ مەرگی منصور حکمت)

شەموی ۵۴ سەعات: یەك چارمك له دوانزه لای دابوو، پېش ئەموی بنووم، بۇ دواجار چوومە سەیری نامەکانم، پەيامەکی ترسناک کەوتە بەر دیم: (کام مۆمی ژیان کوژایهوه!)، دلم خورپەهی کرد، زانیم کام مۆم، کام مەشخەل کوژایهوه! بە خویندەنەموی پەيامەکه بەرچاووم لیل بوو، وشەکان له نیوگومی چاوما یارییان ئەکرد، ومك ساوایەك كه نهزانی چی روویداوه، نه ئاگای له هەموال، نه له من بوو! ئای چ شەمویکی پر له رەنج بوو!

نازانم ژوپین بە تەنها رۆی، ومیان ئیمە بە تەنها ماینهوه! وهصفی ئەو مەزنە پېویست ناکات، چونکه ئەو چارهکه سەدیەکه منصور دروست ئەکات! بۆیه که سمان ناتوانین ومك ژوپین وهصفی منصور کەین!
بۆیه منیش بریارمدا که پەیکەرت بۇ دروستکەم. گەرەم. . . ویستم پەیکەری بەرد و برۆنز نەبی، گەرەم . . . دلی خۆم دۆزیهوه . . .

ھەر ئەو شەمە بە دلم پەیکەرەم بۇ دروست کردیت.

سالار رەشید

۲۰۰۲/۷/۱۰